

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Kateřiny Kozákové a Mgr. Ondřeje Hrabce ve věci

žalobce: **PhDr. D. Š.**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Mgr. Filipem Rigelem, PhD., advokátem
sídlem Teplého 2786, Pardubice

proti
žalované: **Univerzita Karlova**
sídlem Ovocný trh 560/5, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí rektorky žalované ze dne ze dne 19. 6. 2023, č. j.
UKRUK/199331/2023-4,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Děkan Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy (dále „prvostupňový správní orgán“) rozhodnutím ze dne 16. 2. 2023, č. j. UKFSV/19206/2023, ukončil žalobci studium podle §

56 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (dále „zákon o vysokých školách“), ve spojení s čl. 10 odst. 8 písm. c) Studijního a zkušebního řádu Univerzity Karlovy (dále „SZŘ UK“). Děkan FSV UK dospěl k závěru, že žalobce nesplnil požadavek vyplývající z individuálního studijního plánu (a též ze SZŘ UK), když neodevzdal text disertační práce k Velké obhajobě do 30. 11. 2022¹. Rektorka žalované v záhlaví uvedeném rozhodnutí zamítla odvolání žalobce a rozhodnutí prvostupňového správního orgánu potvrdila. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkumu a zrušení rozhodnutí rektorky žalované.

II. Obsah žaloby

2. V podané žalobě žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je nezákonné pro porušení zásady legitimního očekávání. Je běžnou praxí, že v řádné době studia (čtyři roky) doktorské studium dokončuje minimum studentů (v roce 2016 to bylo jen asi 7 % studentů a v následujících letech tento trend dále stoupal). V uplynulých letech docházelo běžně k prodlužování studia v obdobných případech, jako je ten žalobcův, tj. tam, kde šlo o překročení standardní doby studia, tedy od pátého roku studia a výše, a to se všeobecnou sankcí v podobě hodnocení B, které reflektovalo skutečnost, že student nesplnil své studium v řádné době. Tím vznikla ustálená správní praxe a žalobci vzniklo legitimní očekávání, že v jeho případě bude postupováno stejně.
3. Žalobce dále namítá, že žalovaná s žalobcem zacházela odlišně od jiných srovnatelných případů, čímž porušila zásadu nediskriminace. Konkrétně poukazuje na případ studenta J. H., který ke konci sedmého ročníku za sebou neměl ani Malou obhajobu, či studenta J. N., rovněž studujícího v sedmém ročníku studiu, který v závěrečném ročním hodnocení připustil, že s prací na své disertaci nepostoupil. Přesto oborová rada oběma studujícím doporučila pokračování studia i v osmém ročníku. Žalobce přitom v září 2021 úspěšně složil Malou obhajobu, v akademickém roce 2021/2022 (sedmý ročník) s prací na disertaci pokračoval, přesto oborová rada jeho pokračování ve studiu podmínila předložením disertace k Velké obhajobě do 30. 11. 2022, tedy cca v polovině zimního semestru. Selektivní přístup oborové rady žalobce dovozuje i ze zápisu z jednání oborové rady dne 31. 1. 2023, kde oborová rada uvedla, že ani nadále nebude stanovovat maximální limit mezi tzv. Malou a Velkou obhajobou disertační práce. Přesto v případě žalobce takový limit stanovila.
4. Žalobce dále namítá, že napadené rozhodnutí vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Prvoinstanční správní orgán i rektorka žalované totiž svá rozhodnutí založily na závěrech oborové rady, která postup žalobce do osmého ročníku podmínila předložením disertace k Velké obhajobě do 30. 11. 2022 a následně, po marném uplynutí tohoto termínu, navrhla studium žalobci ukončit. Oborová rada přitom vycházela z nesprávného podkladu školitele o tom, že žalobce v průběhu sedmého ročníku nevykázal dostatečný postup při zpracovávání disertační práce. Žalobce ale svou disertační práci v průběhu sedmého ročníku podstatně doplnil a školiteli zpřístupnil na úložišti, na které měl školitel přístup 24/7 (viz shodně i zpráva ombudsmanky UK, podle které lze považovat za sporné, zda oborová rada věnovala dostatečnou pozornost zhodnocení všech studijních výsledků žalobce, když žalobce v sedmém ročníku vykázal vědeckou aktivitu a disertaci rozšířil o 20 normostran). Žalobce je v této souvislosti přesvědčen, že i samotné rozhodování oborové rady, které je

¹ Velkou obhajobou se rozumí závěrečná veřejná obhajoba disertační práce (srov. čl. 11 SZŘ UK). Používá-li se v textu termín Malá obhajoba, myslí se tím prezentace disertační práce časově předcházející finální (Velké) obhajobě.

ovládáno zásadou správného uvážení, vykazuje znaky libovůle. Žalovaná nedisponuje vnitřní metodikou (či žalobci není taková metodika známa), podle které by měla oborová rada v případech rozhodování postupovat. Za v podstatě shodné studijní situace v žalobcově věci oborová rada nejprve opakovaně poskytla rok studia navíc, zatímco počátkem akademického roku 2022/2023 poskytla již jen dva měsíce.

5. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné z nedostatku důvodů. Rektorka žalované sice vypořádala námítky žalobce týkající se jím konkrétně uváděných srovnatelných případů, její argumentace však není nijak důkazně podložena. Uvedené činí rozhodnutí nepřezkoumatelným. Nejsou-li důkazy obsaženy ani ve správním spise, nemá ani skutkový stav, který vzal správní orgán za základ svého rozhodnutí, oporu ve spise.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná odmítá, že by z jejího postupu v minulých letech bylo lze dovozovat vznik ustálené správní praxe a legitimního očekávání. Studium každého studenta doktorského studia je dáno jeho individuálním studijním programem, na jehož dodržování dohlíží školitel a oborová rada. Stejně tak, rozhodování oborové rady o prodloužení řádné doby studia vždy závisí na individuálních okolnostech případu, a již tím je vznik ustálené správní praxe vyloučen. Žalobcova tvrzení, že v minulých letech běžně docházelo k prodloužování studia v obdobných případech jako je žalobcův, žalovaná považuje za obecná a ničím nedoložená. Ze studentského informačního systému (SIS) vyplývá, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí v doktorském studijním programu Politologie na fakultě v prezenční formě studia studovali v osmém roce studia dva studenti (jeden z nich žalobce), v sedmém roce nestudoval žádný student, v šestém roce studovali tři studenti a v pátém roce studia studovali čtyři studenti (z toho dva měli studium přerušeno).
7. Žalovaná odmítá i porušení zásady rovnosti, když již z podstaty věci (studium každého studenta doktorského studia je dáno jeho individuálním studijním programem) nelze vzájemně srovnávat průběh studia konkrétních studentů, natož na základě zcela izolovaných informací uvedených ve dvou zápisech z jednání příslušné oborové rady, jak činí žalobce. Oborová rada není správním orgánem a nerozhoduje ve správním řízení. Její rozhodnutí nejsou založena na volné úvaze, ale jsou činěna v mezích právní úpravy stanovené v zákoně o vysokých školách a vnitřních předpisech univerzity a fakulty a interních normativních aktech fakulty. Žalobce navíc nespécifikoval ani nedoložil, v čem je případ jím zmiňovaných dvou studentů srovnatelný s jeho případem. K porušení zásady rovného zacházení tak nedošlo.
8. Žalovaná odmítá, že by napadené rozhodnutí vycházelo z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Ze správního spisu je zřejmé, že žalobce se zavázal splnit studijní povinnost „Obhajoba disertační práce“ ve čtvrtém ročníku studia, konkrétně v letním semestru ak. roku 2018/2019. O posun ve splnění této povinnosti požádal žalobce čtyřikrát, oborová rada mu vždy na základě jeho příslibu vyhověla. Přes nesplnění příslibu dokončit disertační práci a předložit ji k Velké obhajobě v průběhu ak. roku 2021/2022, oborová rada nechala žalobce postoupit i do ak. roku 2022/2023. Termín do 30. 11. 2022 byl stanoven toliko pro předložení finální verze disertační práce a přihlášku k její obhajobě. Fakticky tak i v tomto případě oborová rada dala žalobci možnost tuto studijní povinnost splnit do konce zimního semestru ak. roku 2022/2023. Žalobce stanovený termín nedodržel a žádné věcné důvody, které mu měly zabránit v předložení závěrečného textu nevedl. Ombudsmanka žalované působí preventivně a metodicky, není správním orgánem ve smyslu správního řádu, není

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

oprávněna zasahovat do činnosti a rozhodování jiných orgánů. Ombudsmanka podnět žalobce přijala v průběhu prvostupňového správního řízení a sama ve svém stanovisku uvedla, že nepracovala s kompletním spisovým materiálem, ale pouze s tím, který získala k dispozici, příp. cíleně vyhledala, neboť se jevil pro posouzení případu relevantní. Rektorka po přezkoumání věci ve správním řízení nedospěla ke shodným závěrům jako ombudsmanka žalovaná.

9. Napadené rozhodnutí žalovaná považuje za řádně odůvodněné, opřené o dostatek relevantních důvodů a jednoznačné. Vadou nepřezkoumatelnosti netrpí.

IV. Posouzení žaloby

10. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování rektorky žalované a shledal, že žaloba není důvodná. O věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem žalobce i žalovaná vyjádřili souhlas, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Žalobce i žalovaná sice navrhli provedení důkazů, avšak to samo o sobě neznamená nesouhlas s rozhodnutím o věci bez nařízení jednání (usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 7 As 93/2014-48, č. 3380/2016 Sb. NSS). Důkaz internetovým článkem Méně než polovina doktorandů v ČR dokončuje svá studia úspěšně soud neprovedl z důvodu nadbytečnosti, neboť pro řádné posouzení věci soudem není relevantní. Ostatní navrhované důkazy jsou součástí předloženého správního spisu. Tím se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
11. Podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách platí, že *studium se dále ukončuje nesplní-li student požadavky vyplývající ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu.*
12. Podle čl. 10 odst. 7 SZŘ UK platí, že *studium v doktorském studijním programu sleduje a hodnotí oborová rada ustanovená podle § 47 odst. 6 zákona o vysokých školách a čl. 22 odst. 13 a 14 statutu.*
13. Podle čl. 10 odst. 8 SZŘ UK platí, že *plnění individuálního studijního plánu podléhá pravidelnému, nejdéle však ročnímu hodnocení, které spolu s řádným odůvodněním předkládá školitel a následně projednává a schvaluje oborová rada. Oborová rada si může vyžádat stanovisko vedoucího školícího pracoviště. Hodnocení individuálního studijního plánu potvrzuje předseda oborové rady, příp. jím pověřený člen oborové rady. Závěrem hodnocení je konstatování, že student a) splnil individuální studijní plán, b) nesplnil některé povinnosti podle individuálního studijního plánu, c) nesplnil povinnosti podle individuálního studijního plánu, v takovém případě student nesplnil požadavek stanovený tímto řádem a studium bude ukončeno.*
14. Podle čl. 10 odst. 9 SZŘ UK platí, že *pokud student z důvodů zvláštního zřetele hodných, které nastaly bez jeho zavinění, splnil individuální studijní plán neúplně, platí, že individuální studijní plán splnil. Pokud plnění povinností podle individuálního studijního plánu bránily závažné okolnosti, které nastaly bez zavinění studenta, nemůže být hodnocen podle odstavce 8 písm. c).*
15. Předmětem sporu je posouzení zákonnosti rozhodnutí správních orgánů o ukončení studia žalobce.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

16. Soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalobce od září 2015 studoval na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy doktorský studijní program Politologie v prezenční formě studia. Žalobce ve studiu postupoval podle oborovou radou a školitelem schváleného individuálního studijního plánu, který ohledně přípravy disertační práce stanovil následující: *1. rok studia: Zpracování výzkumného záměru disertačního projektu. Studium teoretické literatury vztahující se k tematice nových politických stran. Zpracování dostupných sekundárních dat o vybraných politických stranách. 2. rok studia: Formulace základních konceptů, zpracování kapitol věnovaných metodologii a teoretickému rámci nových politických stran. 3. rok studia: Zpracování empirické části disertační práce. Sběr dat na základě terénního výzkumu, realizace rozhovorů se členy politických stran, zúčastněná pozorování. 4. rok studia: Malá a velká obhajoba disertační práce.* Dále studijní plán stanovil povinnosti týkající se absolvování doktorandských seminářů, publikací, návštěvy konferencí, složení doktorské zkoušky atd. Plánovaný termín Malé obhajoby byl stanoven na zimní semestr 2018/2019, Velké obhajoby pak na letní semestr 2018/2019. V prvních třech akademických letech žalobce dle pravidelných ročních hodnocení (čl. 10 odst. 8 SZŘ UK) splnil veškeré své studijní povinnosti. Ve čtvrtém ročníku studia mu zbýval k dokončení toliko jediný povinný studijní úkol, a to obhajoba disertační práce. Tento úkol si na základě odsouhlasení oborovou radou přesunul nejdříve do pátého ročníku a následně i do šestého ročníku studia. V akademickém roce 2020/2021 svůj studijní úkol částečně splnil, když disertaci přihlásil k tzv. Malé obhajobě. Současně požádal o možnost dokončení tohoto úkolu (tj. složení závěrečné, tzv. Velké, obhajoby) v akademické roce 2021/2022 s tím, že akcentoval svůj cíl „předložit disertační práci v akademickém roce 2021/2022 k velké obhajobě a tím studium završit“. Oborová rada žalobci opětovně vyhověla, přičemž v ročním hodnocení uvedla že „vzhledem k náročnosti zpracování tématu souhlasí s doporučením školitele, aby si doktorand převedl splnění povinnosti závěrečné obhajoby disertační práce do akademického roku 2021/22 a doporučuje doktorandovi, aby se pokusil dopracovat svou disertaci co nejdříve, tj. nikoli v září 2022.“ Žalobce tento studijní úkol (a jím deklarovaný cíl) v akademickém roce 2021/2022 nesplnil. V rámci ročního hodnocení plnění individuálního studijního plánu připravovaného v září 2022 uvedl, že během uplynulého období se zapojoval do dalších vědeckých činností a aktivit, a současně dokončoval rozpracované odborné výstupy. Paralelně s tím zapracovával podněty a doporučení od oponentů po Malé obhajobě disertační práce. Disertační práci plánuje dokončit a odevzdat k Velké obhajobě v horizontu několika týdnů. Školitel žalobce v tomto hodnocení poukázal na to, že žalobce v průběhu uplynulého období nejevil zájem práci konzultovat (poslal mu link na sdílený dokument se slibem, že mu oznámí, až ji bude mít dostatečně rozpracovanou, což se dosud nestalo). Od dubna 2022 se mu žalobce již neozval. Ohledně stavu práce tedy nemá žádnou aktuální informaci, krom emailového sdělení žalobce z 23. 9. 2022, že předpokládá, že mu práci zašle jako celek ke komentářům v následujícím horizontu. Oborová rada vydala podmíněný souhlas s pokračováním studia žalobce. Konkrétně žalobci uložila, aby svou disertaci předložil k oponentskému řízení, tj. přihlásil se k obhajobě, nejpozději do 30. 11. 2022. Tuto podmínku žalobce nesplnil, když disertaci v termínu do 30. 11. 2022 k obhajobě nepřihlásil. Proto oborová rada při mimořádném hodnocení plnění ročního individuálního plánu dne 21. 12. 2022 dospěla k závěru, že „doktorand D. Š. nesplnil podmínky mimořádného hodnocení, neboť neodevzdal disertační práci k závěrečné obhajobě (z 15 členů OR 13 hlasovalo pro hodnocení „C“; 1 člen hlasoval pro hodnocení „B“ a 1 člen se zdržel hlasování). OR² proto hodnotí plnění povinností stupněm C.“ Ve svém vyjádření k mimořádnému hodnocení ročního

² Zkratka OR značí oborovou radu

individuálního plánu ze dne 7. 12. 2022 se žalobce ohradil proti stanovené podmínce splnění plánu do 30. 11. 2022, s tím, že uvedl, že všechny povinnosti stanovené individuálním studijním plánem, vyjma Velké obhajoby, má splněny, přičemž některé z nich i výrazně nad plán. Mimořádné roční hodnocení a stanovení podmínky splnění zbývajících studijních úkolů do 30. 11. 2022 považuje za nedůvodné. Uvedl, že žádné interní předpisy FSV UK nestanovují žádnou maximální lhůtu, do kdy má doktorand od úspěšného složení Malé obhajoby přikročit ke složení obhajoby Velké. Školitel v rámci mimořádného hodnocení toliko připomněl, že s ním žalobce nadále nekomunikuje, není mu zřejmé, proč neplní svůj vlastní slib o blízkém dokončení disertace (viz email z 23. 8. 2022) a nemá tedy ani představu o tom, v jaké fázi rozpracovanosti se disertace nachází. Následně bylo zahájeno řízení o ukončení studia žalobce a žalobci umožněno seznámit se s podklady pro rozhodnutí. Této možnosti žalobce využil. Dne 16. 2. 2023 děkan Fakulty sociálních věd UK vydal prvoinstanční rozhodnutí, ve kterém shrnul průběh studia žalobce i podstatné důvody, pro které oborová rada vydala hodnocení „C“ a vypořádal žalobcovy námitky. Posléze uzavřel, že ve věci shledal důvody pro ukončení studia pro nesplnění požadavku vyplývajícího ze studijního programu, které spočívá v nesplnění povinností stanovených individuálním studijním plánem, a proto studium ukončil. Rektorka žalované v plném rozsahu prvoinstanční rozhodnutí potvrdila.

17. Žalobce v podané žalobě namítá, že oborová rada při svém hodnocení plnění povinností žalobce v akademickém roce 2021/2022 vycházela z nesprávného podkladu školitele. Uvádí, že svou disertační práci v průběhu tohoto ročníku podstatně doplnil (o 20 normostran) a školiteli zpřístupnil na úložišti, na které měl školitel přístup 24/7. Přitom poukázal i na stanovisko ombudsmanky žalované, na kterou se s řešením této záležitosti obrátil. Tuto námitku v obdobném znění žalobce již uplatnil v průběhu prvoinstančního i druhoinstančního správního řízení. Děkan FSV UK k tomu v prvoinstančním rozhodnutí na str. 6 uvedl následující: *„Ke studentově námitce neobjektivního hodnocení plnění ISP děkan uvádí, že oborová rada se seznámila s přílohou ročního hodnocení za AR 2021/22, kterou student ke svému hodnocení nabrál. Oproti poslední nabrané verzi disertační práce, která byla přílohou ročního hodnocení za AR 2020/21, však došlo na práci k minimálním úpravám, byla změněna v podstatě jen jedna podkapitola práce, což jako výsledek roční práce na disertaci nelze považovat za dostatečné. [...] Studentovou jedinou povinností, kterou měl splnit v akademickém roce 2021/22, byla Velká obhajoba disertační práce. Student tuto povinnost nesplnil. Plnil sice jiné povinnosti nad rámec svého individuálního studijního plánu, ale tyto povinnosti vůbec nesouvisí s obhajobou disertační práce a nejsou relevantní pro dokončení doktorského studia.“* Nadto děkan poukázal na skutečnost, že v hodnocení oborovou radou bylo opakovaně konstatováno, že žalobce je v prodlení s dokončením disertační práce. Žalobci zbývalo splnění této jediné studijní povinnosti, kterou však opakovaně neplnil, a proto nesplnil povinnost dle individuálního studijního plánu a studium mu bylo ukončeno. Rektorka žalované k uvedenému v napadeném rozhodnutí na str. 14 uvedla: *„Z hodnocení plnění ISP za ak. rok 2020/2021 rovněž vyplývá, že splněné povinnosti, na které odvolatel odkazuje, nebyly uvedeny v tomto hodnocení ani k jeho Dodatku č. 3. Do hodnocení za ak. rok 2021/2022 byly doplněny jako splněné až zpětně v září 2022. Nikdo nezpochybňoval, že jedním z hlavních cílů doktorského studia je vlastní vědecký výzkum, který má vyústit v disertační práci. Proto např., jak uvedl školitel ve svém vyjádření ze dne 18. 4. 2023, bylo vyhověno odvolateli, když v září 2021 žádal, že ještě potřebuje zapracovat očekávané výsledky voleb z října 2021, a proto bude potřebovat pouze několik měsíců k doplnění stávajícího textu disertační práce, odvolateli ale bylo vyhověno za předpokladu, že začátkem roku 2022 bude disertační práce odvolatele hotová.“*

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

Rektorka má za to, že nejpozději v momentě, kdy odvolatel splnil povinnost Malá obhajoba disertační práce v září 2021, měl být schopen jako student doktorského studia své studijní aktivity (včetně vědecko-výzkumné činnosti) přizpůsobit tomu, aby svou disertační práci byl schopen předložit k Velké obhajobě a úspěšně ji obhájit ve stanovených termínech, ke kterým se sám zavázal. Potvrzení doložená odvolatelem o aktivní účasti odvolatele na ECPR General Conference 2022, výňatek z programu ECPR General Conference 2022, výpis publikací a konferencí z OBD, a výpis zabraničních stáží ze studijního informačního systému, dokládají splnění těchto povinností. Zda bez těchto splněných povinností nemohl odvolatel svou disertační práci dokončit, mohla posoudit pouze OR, která sledovala a hodnotila dosavadní průběh studia odvolatele, a školitel. Doktorské studium je totiž koncipováno převážně jako studium individuální, kde je rozhodující odborný vztah mezi školitelem a studentem. Vyjádřením vzájemné komunikace je pak naplňování ISP. Funkce školitele je pro doktorské studium nezastupitelná, kdy školitel má odpovědnost za kvalitu doktorského projektu a za odborné vedení studenta (čl. 4 Manuálu pro doktorské studium). Je to právě školitel, který průběžně sledoval plnění studijních povinností odvolatele a na základě předložených výsledků byl schopen je posoudit. Pokud měl odvolatel v průběhu studia jakékoliv výhrady ke způsobu vedení školitelem, měl možnost informovat předsedkyni OR jako garantku doktorského studijního programu a pokusit se hledat řešení situace. Ze spisového materiálu ovšem vyplývá, že do podzimu 2022 odvolatel odborné vedení školitele nezpochybňoval. Rektorka je shodně se školitelem, OR i děkanem toho názoru, že studijní aktivity odvolatele splněné v průběhu ak. roku 2021/22, resp. listopadu 2022 nebyly zásadní pro dokončení studia odvolatele a nevázaly se nutně k dokončení disertační práce a jejímu předložení k Velké obhajobě.“

18. Soud považuje vypořádání dané námitky správními orgány za zcela vyčerpávající, ztotožňuje se s ním, a pro stručnost na ně odkazuje (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS, nebo ze dne 20. 1. 2023, č. j. 8 Afs 92/2022-239).
19. Nadto soud ze správního spisu ověřil, že žalobce se do prodlení s dokončením poslední studijní povinnosti dostával opakovaně. Oborová rada pak několikrát, vždy po zhodnocení průběhu dosavadního studia, jeho žádostem o přesunutí obhajoby disertační práce do následující akademického roku vyhověla. Každé vyhodnocení žádosti žalobce o přesun této povinnosti do dalšího akademického roku vykazuje znaky individuálního posouzení konkrétních studijních aktivit žalobce v průběhu uplynulého akademického roku, tak jak byly posuzovány školitelem i žalobcem samotným. Ačkoli školitel opakovaně vyzdvihoval nadprůměrné plnění studijního plánu a zvýšené studijní aktivity žalobce, přesto nelze přehlédnout, že již v hodnocení akademického roku 2019/20 školitel poukázal na prodlení žalobce s dokončením disertace. Přesun povinnosti dokončit disertaci na akademický rok 2021/22 byl v roční zprávě za tento akademický rok odůvodněn tím, že v srpnu 2021 žalobce odevzdal disertační práci k Malé obhajobě a byl tedy konstatován zřejmý pokrok na jejím zpracování. Přesto oborová rada ve svém hodnocení tohoto akademického roku žalobci doporučila, aby závěrečnou obhajobu své disertační práce uskutečnil co nejdříve, tj. nikoli v září 2022. Již z uvedeného muselo být žalobci zřejmé, že právě dokončení disertační práce představuje prioritu, na kterou měl soustředit veškerou svou pozornost. Přesto tak dle hodnocení školitele neučinil.
20. Tvrzení žalobce, že hodnocení školitele je neobjektivní, a že právě školitel byl tím, kdo na jaře 2022 přerušil komunikaci s žalobcem, ze správního spisu nevyplývá. Emailová komunikace založená ve správním spise dokládá toliko to, že ve věci dokončení disertační

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

práce žalobce se školitelem komunikoval v dubnu 2022, kdy uvedl, že disertaci má „rozdraftováno“ mimo sdílený server One Drive s tím, že své poznámky do oficiální sdílené verze doplní v nejbližších dnech, nejspíše po Velikonocích (email z 12. 4. 2022, 2:21), na což mu školitel odpověděl dne 19. 4. 2022, 8:00: „[.] Konzultace nejsou problém, znovu: není třeba využívat rezerviční systém! stačí se domluvit.“ Dále je založen email, z 23. 9. 2022, 0:20, ve kterém žalobce školiteli píše, že „co se týče disertace, předpokládám, že bych vám ji v následujícím horizontu poslal už jako celek ke komentářům – po jejich následném zapracování a vypořádání pak následně bude možné odevzdat práci k velké obhajobě.“ Na což školitel reaguje tím, že „Trochu‘ mne mrzí, že jste se od dubna (mail z 12/4) k disertaci neozval ani vámi preferovanou online formou. Nelze ponechat stranou, že jste se k tomu mohl vrátit i ústně, jelikož jsme se viděli na sněmu STANu, na ECPR general conference v Innsbrucku nebo před 10 dní na promociích v Karolinu. Připomínám znovu, že dokončení disertace má být Vaší prioritou.“ Ostatní založená emailová komunikace se již práci na disertaci nijak nevěnuje a pokud je v ní školitel žalobce zmiňován, pak pouze v kopii. Tvrdil-li tak žalobce, že to byl právě školitel, kdo s ním přerušil komunikaci, z obsahu správního spisu takový závěr nevyplývá. Ba právě naopak, z emailové komunikace z dubna 2022 vyplývá, že školitel žalobci opakovaně možnost konzultace nabízel a žalobce byl tím, kdo této možnosti nevyužil, když o dalším postupu prací na své práci školitele informoval až v září 2022. Z obsahu správního spisu přitom dle názoru soudu vyplývá, že žalobci muselo být nejméně od září 2021 zřejmé, že právě dokončení a závěrečná obhajoba disertační práce budou pro jeho studium kruciólní. Žalobce však tuto svou povinnost nesplnil ani rok poté a dle odborného hodnocení oborové rady v jejím zpracování ani podstatně nepokročil. I přesto, z důvodu v září 2022 projevené žalobcovy vůle práci dokončit v horizontu následujících týdnů, oborová rada pokračování ve studiu žalobce doporučila, přičemž k předložení závěrečného znění práce mu stanovila podmíněnou lhůtu dvou měsíců, tj. do 30. 11. 2022. Tedy fakticky vyhověla ujištění žalobce, že práci dopíše v „horizontu týdnů“. Jelikož žalobce svůj slib nesplnil a práci v dodatečně stanoveném termínu nedopsal, proto mu oborová rada v mimořádném hodnocení plnění studijních povinností v prosinci 2022 navrhla hodnocení „C“.

21. Soud si je vědom toho, že správní orgány nejsou povinny bez dalšího z hodnocení oborové rady vycházet, toto hodnocení není pro správní orgány rozhodující o ukončení doktorského studia na vysoké školy závazné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 4. 2024, čj. 4 As 407/2023-33). V posuzované věci nicméně správní orgány nepochybily, když z hodnocení oborové rady, v němž navrhla ukončení studia stěžovatele, vycházely. Jak vyplývá ze samotného odůvodnění napadeného rozhodnutí (srov. zejména str. 14 a násl.), rektorka žalované se věcnou správností doporučení oborové rady zabývala a nesprávnost doporučení ukončit žalobci studium nevyplývá ani z obsahu správního spisu. Mezi stranami není pochyb o tom, že žalobce svou povinnost dokončit disertační práci, jako jedinou svou studijní povinnost, v průběhu akademického roku 2021/2022 ani následně v průběhu zimního semestru akademického roku 2022/2023 nesplnil. A to navzdory dosavadnímu velmi vstřícnému přístupu oborové rady i školitele. V takovém případě není dle názoru soudu pochyb o tom, že doporučení oborové rady k ukončení studia žalobce z důvodu čl. 10 odst. 8 písm. c) SZŘ UK bylo věcně opodstatněné a pokud se s ním správní orgány v dané věci ztotožnily, což náležitě odůvodnily, jednaly zcela v souladu s právními předpisy.
22. Napadenému rozhodnutí a správnímu řízení jeho vydání předcházejícímu nelze vytknout ani další nedostatky tvrzené žalobcem.
23. Především napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

24. Podle konstantní judikatury je nepřezkoumatelné zejména takové rozhodnutí, z něhož není zřejmé, proč správní orgán nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005 - 65, a ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 - 130). Požadavek přezkoumatelnosti odůvodnění správního rozhodnutí však neznamená, že je správní orgán povinen jednotlivě reagovat na každé dílčí tvrzení účastníka řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014 - 43). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je namístě jen tehdy, pokud správní orgán opomene podstatnou námitku účastníka řízení vypořádat zcela (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 - 45, a ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 - 64).
25. Rovněž nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, sp. zn. 7 Afs 212/2006).
26. Na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů nelze klást nepřiměřeně vysoké požadavky. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se například správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, sp. zn. 1 Afs 92/2012, bod 28).
27. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je namístě jen tehdy, pokud správní orgán opomene podstatnou námitku účastníka řízení vypořádat zcela (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 - 45, a ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 - 64).
28. Soud při vědomí výše uvedených východisek dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti netrpí.
29. Rektorka žalované v napadeném rozhodnutí srozumitelně popisuje důvody, pro které došlo k ukončení studia žalobce. Srozumitelně a důsledně vypořádává i jednotlivé odvolací námitky žalobce, a to včetně námitky nerovného zacházení. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je tak zcela zřejmé, jaké důvody rektorku žalované vedly k potvrzení prvoinstančního rozhodnutí i jaká je její argumentace při vypořádání jednotlivých odvolacích námitek. Namítá-li žalobce, že rektorka žalované svou argumentaci nepodložila důkazy, nejde o námitku nepřezkoumatelnosti, ale o námitku nezákonnosti, resp. vady řízení.
30. Námitka nezákonnosti rozhodnutí z důvodu nerovného zacházení (žalobcem popsáno jako odlišné zacházení v porovnání se dvěma jinými srovnatelnými případy) byla žalobcem uplatněna již ve vyjádření k seznámení se s podklady pro rozhodnutí v rámci prvoinstančního správního řízení a následně i jako námitka odvolací. K té se rektorka žalované vyjádřila na str. 19 napadeného rozhodnutí takto: „*Odvolatel jmenoval 2 studenty, při jejichž hodnocení dle názoru odvolatele OR zaujala neodůvodněně rozdílný přístup než v jeho případě. Odvolatel k důkazu odkazoval na Zápis ze zasedání oborové rady (studijní program Politologie) ze dne 27. 9. 2022 a dále na zápis z Jednání OR Politologie UK (31. 1. 2023). Rektorka nepovažuje uvedené námitky odvolatele za důvodné. Zcela pak odmítá tvrzení odvolatele, že*

institut mimořádného hodnocení je u studentů aplikován naprosto nahodile, a že posouvání plnění studijních povinností doktorandů je standardem. Uvedené odvolatel nepodpořil konkrétními tvrzeními, ani je žádným způsobem nedoložil. Institut mimořádného hodnocení ISP vychází z textace čl. 10 odst. 8 SZŘ UK a OR je doporučováno jej využívat právě v případech, kdy postup ISP neodpovídá předpokládanému stavu bez dalšího odůvodnění studentem. Ze studijního informačního systému bylo zjištěno, že v doktorském studijním programu Politologie v prezenční formě studia studují v současnosti v 8. roce studia dva studenti (jeden z nich je odvolatel), v 7. roce nestuduje žádný student, v 6. roce studují 3 studenti a v 5. roce studia studují 4 studenti (z toho 2 mají studium přerušeno). Pokud se týká jednoho ze studentů, na jehož průběh studia poukazyval odvolatel, ten splnil povinnosti Malá i Velká obhajoba disertační práce ve stejném roce studia, a studium řádně absolvoval. Druhý ze studentů, který v současnosti studuje v 8. roce studia, dosud povinnost Malá obhajoba disertační práce nesplnil. V případě tohoto studenta ze studijního informačního systému vyplývá, že v průběhu určitých fází studia bránilo studentovi v plnění některých povinností podle ISP relevantní okolnosti, které nastaly bez zavinění studenta. Jak již bylo uvedeno, struktura doktorského studia je pro studenta daná ISP, který student ve spolupráci se školitelem připravuje na začátku svého studia a který je poté předložen OR ke schválení, na jehož základě se ISP stává závazným. Obecně platí, že obsahem ISP jsou zejména téma disertační práce a výčet studijních povinností, vědeckých, výzkumných nebo dalších tvůrčích povinností, plánovaných či doporučených zahraničních pobytů nebo jiných stáží anebo pedagogických aktivit. Po konzultaci se školitelem si mohou studenti zapisovat další studijní povinnosti dle svého odborného zájmu. ISP je plánem zcela individuálním, neboť studentům umožňuje přizpůsobit si své vzdělávací a výzkumné aktivity vlastním cílům. Nelze tak vzájemně srovnávat průběh studia konkrétních studentů, natož na základě zcela izolovaných informací uvedených v zápisech z jednání příslušné OR, jak činí odvolatel.“

31. Soud má za to, že rektorka žalované v napadeném rozhodnutí odvolací námitku žalobce zcela vyčerpala. V této souvislosti soud připomíná, že pokud žalobce v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí pak soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podrobněji srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128). Městský soud se tak mohl věnovat žalobcem uváděným skutečnostem pouze v míře obecnosti, v jaké je sám žalobce vznesl (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2015, č. j. 6 Afs 9/2015-31).
32. Jelikož tak žalobce v žalobě neučinil, soud s přihlédnutím k naposledy uvedeným judikaturním východiskům za dané situace předesílá, že se ztotožnil s argumentací, kterou již dříve, v návaznosti na odvolací námitky žalobce uvedla žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Městský soud uvádí, že dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu není vadou rozhodnutí soudu, když v podrobnostech odkáže na rozhodnutí správního orgánu, panuje-li mezi názorem soudu a odůvodněním napadeného rozhodnutí shoda (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS, ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47, nebo ze dne 20. 1. 2023, č. j. 8 Afs 92/2022-239).
33. Nadto městský soud doplňuje, že předně již z obsahu pojmu „*individuální studijní plán*“ vyplývá, že každý studijní plán je tvořen individuálně, tedy „na míru“, konkrétního studenta. Je-li plán sestaven na „na míru“ nelze pak z logiky věci stav jeho plnění srovnávat s plány připravenými „na míru“ ostatním studentům. Již z povahy věci tedy nelze průběh

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

studia dvou studentů srovnávat. Soud souhlasí s rektorkou žalované, že z námitky žalobce nelze seznat, na základě jakých konkrétních skutečností žalobce dospěl k závěru o srovnatelnosti jeho případu a případu dvou studentů, na které poukazuje. Odkazuje-li na zápisy ze zasedání oborové rady z 27. 9. 2022 a z jednání OR politikologie UK (31. 3. 2023), lze z těchto zápisů toliko vyplývají konkrétní jména studentů doktorského studia, ročník jejich studia a stav rozpracovanosti disertační práce. Z těchto zápisů tak nelze seznat podrobnější (skutkové) důvody, pro které studenti studium doposud nedokončili ani, zda je jejich situace srovnatelná se situací žalobce. Přitom věcné hledisko důvodů je stěžejní pro posouzení důsledků nesplnění povinností, když dle čl. 10 odst. 9 SZŘ UK platí, že *Pokud student z důvodů zvláštního zřetele hodných, které nastaly bez jeho zavinění splnil individuální studijní plán neúplně, platí, že individuální studijní plán splnil. Pokud plnění povinností podle individuálního studijního plánu bránily závažné okolnosti, které nastaly bez zavinění studenta, nemůže být hodnocen podle odstavce 8 písm. c).* Tvzení, že selektivní přístup oborové rady ve vztahu k žalobci lze dovodit i ze skutečnosti, že oborová rada při jednání dne 31. 1. 2023 dospěla k závěru, že i nadále nebude stanovován maximální limit mezi tzv. Malou a Velkou obhajobou, soud považuje za obecný a neurčitý a bez vztahu ke konkrétní situaci žalobce. Takovéto tvrzení tudíž není způsobilé prokázat žalobcem tvrzený selektivní přístup k jeho osobě.

34. Námitku nerovného zacházení soud považuje za nedůvodnou.
35. Konečně žalobce namítá porušení zásady legitimního očekávání. Dle žalobce je běžnou praxí doktorského studia na FSV UK, že dochází k prodlužování studia v obdobných případech, jako je ten žalobcův, tj. tam, kde šlo o překročení standardní doby studia, tedy od pátého roku studia a výše, a to se všeobecnou sankcí v podobě hodnocení B, které reflektuje skutečnost, že student nesplnil své studium v řádně době.
36. K problematice zásady legitimního očekávání se opakovaně vyjádřil Nejvyšší správní soud, a to primárně v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS, v němž uvedl, že zásada legitimního očekávání musí být založena na dlouhodobé rozhodovací praxi správního orgánu. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2013, č. j. 4 Ads 9/2013-32 „*pokud by bylo v řízení prokázáno, že skutečně existuje ustálená správní praxe týkající se výše pokut ukládaných ve srovnatelných případech a že pokuta uložená stěžovateli mnohonásobně takovouto obvyklou výši pokuty přesahuje, aniž by odlišný postup byl žalovaným dostatečně odůvodněn, pak by se mohlo jednat o důvod nezákonnosti z důvodu porušení § 2 odst. 4 správního řádu a principu ochrany legitimního očekávání vyplývajících z ústavního pořádku (srov. k tomu např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS).*“ V rozsudku ze dne 30. 12. 2014, č. j. 4 Ads 211/2014-36, pak Nejvyšší správní soud konstatuje, že „*aby bylo možné uvažovat o srovnatelnosti posuzovaných případů, muselo by se jednat o delikty obdobné způsobem spáchání, okolnostmi, za nichž byly spáchány, osobou odpovědnou za delikt apod.*“
37. Existence ustálené správní praxe je přitom skutkovou otázkou, kterou je potřeba před správními soudy dokazovat (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006 - 132, č. 1915/2009 Sb. NSS).
38. Žalobce v žalobě ke vzniku ustálené správní praxe na str. 7 uvedl: „*Žalobci je známo, že v uplynulých letech docházelo běžně k prodlužování studia v obdobných případech, jako je ten žalobcův, tj. tam, kde šlo o překročení standardní doby studia, tedy od pátého roku studia a výše,*

a to se všeobecnou sankcí v podobě hodnocení B, které reflektovalo skutečnost, že student nesplnil své studium v řádně době.“

39. Takovéto tvrzení dle názoru městského soudu jistě nedosahuje kvalit požadovaných Nejvyšším správním soudem v rozhodnutích citovaných v bodech 36 a 37 tohoto rozsudku. Tvrzení žalobce o „běžném“ prodlužování studia se sankcí v podobě hodnocení B je zcela obecné a nepodložené o jakákoli konkrétní data a důkazy. Takové tvrzení není způsobilé samo o sobě prokázat existenci ustálené správní praxe žalované.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

40. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
41. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, který by jinak měla právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec její úřední povinnosti, proto jí soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 30. dubna 2025

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem provedla: S. K.